

שער הנגב - ערב שבת, י"ב בניסן תשע"ז, 7 באפריל 2017

שלום לחברות ולחברים,

צמתי בטחון

נציגת מבקר המדינה ראינה אותנו השבוע בנושא מרכיבי בטחון. זו היתה הזדמנות לפרגן למערכת הביטחון, שמתפקדת מולנו במסירות ובתחושת מחויבות. מסירות ותחושת מחויבות, זה מה שאנחנו מצפים מכל משרדי הממשלה והארגונים האזרחיים שפועלים איתנו. בדרך כלל זה קורה...לא תמיד. הצגתי בשיחה את ששת הצמתים, "המעברים ההכרחיים", איתם התמודדנו בהצלחה מרשימה בעשור האחרון בתחום הגנת האזרחים: א. מרכיבי הביטחון – הולכים ומשתפרים, בדגש על יישובי הקו הקדמי, כמובן. ב. מיגון מוסדות החינוך – מעונות יום, גני ילדים, בתי ספר ומבני חינוך חברתי קיבלו מענה ייחודי. יש, מדי פעם, צורך לשפר ולהיאבק על תקציבים אבל העיקרון ברור ומיושם. ג. מיגון בתי התושבים – הפרוייקט האדיר הסתיים. ד. הגנה אקטיבית – היינו מעורבים עמוק בסוגיית פיתוח אמצעי היירוט של רקטות, שהגיע למקסימום היכולת לעת הזו ("כיפת ברזל") ה. התרעה מיטבית – מערכת הביטחון מתחייבת על 15 שניות...לא מספיק אבל יותר ממה שהיה לקדמיים, עד לא מכבר. ו. המכשול כנגד המנהרות – הון עתק ומאמץ אנושי כביר מושקעים בפועל ומייצרים מענה חסר תקדים בעולם.

צמתי בטיחות

כפי שהבטחתי, נכנסנו עמוק לנושא הבטיחות בצמתים: השבוע נפגשנו עם מנכ"ל "נתיבי ישראל" וצוותו המקצועי ועם הממונה על התשתיות במשרד התחבורה וסיכמנו על דרכי פעולה, במטרה לשפר את הבטיחות במספר מוקדי סיכון. יישרתי קו עם נציגי המשטרה במרחב ובמשטרת התנועה על אופן הפעולה בצומת ניר עם...והנה, אתמול, עוד תאונה בכניסה לקבוץ. התמונות שהועברו, בזמן אמת, לנת"י, למשרד התחבורה ולמשטרה, תסייענה לנו לשכנע, שלמרות ש"הצומת אינה עומדת בקריטריונים", בפועל, מתרחשות בה הרבה תאונות. תושבי ניר עם לוקחים בכך חלק פעיל – הן בהפגנות והן באיסוף מסמכים שיוכיחו כי דברים שנראים רגילים משם, נראים חמורים מאד, מכאן.

חילופי גברי

עשרים שנה ייצגה בטי גברי (ניר עם) את שער הנגב בוועדה המקומית המורחבת שלנו (שנים רבות באיבים, כעת בצומת גילת). אם הייתם מדמיינים מי הייתם רוצים שייצג אתכם סביב שולחן של מביני ענין, ששוחים ברזי הרזים של קוצו של יוד משפטי – תכונני, הייתם מציירים את הקלסטרון המקצועי של בטי. השבוע נפרדנו ממנה ואיחלנו הצלחה לחקל'ה, יצחק אמיתי (ארז), ממלא מקומי במועצה, שלקח על עצמו את ההשתתפות בגוף התכנוני המרחבי.

חילופי נציגות מתקיים גם בהנהלת אשכול הנגב המערבי (בו אנחנו שותפים, יחד עם עוד ארבע מועצות אזוריות וארבע ערים): רעות וקס (ארז) סיימה שירותה

לאומה ומחליפה אותה קמילה מילנר – לנדסקינד (מפלסים, בדרך לארז). קמילה הינה מנהלת היחידה למעורבות חברתית וקידום הסטודנט העולה במכללת ספיר.

בין שניצל לספינג'

אתמול, באולם דורות, הפליאה תזמורת נתניה הקאמרית הקיבוצית ביצירות של היידן, מוצארט, שוברט, קטלני ופוצ'יני. אורחי התזמורת, בני הזוג השבדי אייכנהולץ, התעלו בניצוח (הוא) ובשירה (היא). עד כאן המימונה של האשכנזים.

במוצאי החג השני, אתם מוזמנים לקבוץ ארז, למימונת "אהלן וסהלן ביקום", כפי שחגגו במרוקו ערבים ויהודים ביחד. המתנ"ס, התנועה הרפורמית וקבוץ ארז מבטיחים מופע של תמר שאוקי ולהקתה, מוזיקה, ריקודים מופלגות חמות, ספינג' ושאר מאכלי החג המסורתיים. גם השנה, מוזמנים שכנים מרהט לקחת חלק בחג, שמדבר שלום ועושה שלום, כאן על פני האדמה.

מעבר של שפיות

ב"הרמת כוסית לחג" במעבר ארז היתה לי הזדמנות להוקיר באופן אישי את האזרחים והחייילים ששומרים על נתיבי השפיות שלנו. במסוף המשוכלל, שערורך למעבר של עשרות אלפים ביום, עוברים כיום רק מאות בודדות – קצת דיפלומטים, קצת סוחרים וקצת חולים. מצאתי אצל עובדי המסוף מודעות גבוהה ומוכנות מרבית לאיומי הטרור ומצאתי אצלם הבנה עמוקה לגבי חיוניות הפנים האנושיות של מדינת ישראל.

מציאות מיוחדת

ב"הרמת הכוסית לחג" של שכ"מ (שותפות מפלסים כפר עזה לגידולי שדה) השתדלתי לשכנע את העובדים שהמפעל לייצור מזון, שנקרא "חקלאות", חיוני בכל מדינה, תמיד. כאן, במציאות המיוחדת שלנו, הוא חיוני שבעתיים. אגב, "המציאות המיוחדת" אינה רק איומי צליפות, מטענים, טילי נ.ט, אויב מתת קרקע או פצצות מעליה. מציאות מיוחדת היא גם העובדה שאנחנו נאבקים, שוב ושוב, בזירות מגוונות ובלתי נפסקות, יחד עם כלל החקלאים בארץ, על השאיפה שלנו להתפרנס מעבודת האדמה.

אצל עופר במאגר

כדי להירגע מהפאתוס, הוביל אותנו עופר וינר אל מאגר כפר עזה, ממש על גבול הרצועה. בטן המאגר רווית מאות אלפי קובים של מי נחל חנון, שממתינים ברטט להשקיית השדות צמודי הגדר. אם יזדמן לכם, בקשו מעופר שייקח אתכם לסוללה שעל המאגר, רצוי כשהשמש ממזרח, ושלוש עמדות החמאס הקרובות מרחק צעקה, נראות ברור כל כך, רגועות כל כך, עד שמתחשק להציע ליושביהן לקפוץ לקפה... הסתכלו על המים השקטים (פנטזו על גלישות רוח, כפי שהיו בעבר), זיכרו שהם רוחשים דגים שמנקים את המים (תכננו את הדיג המשפחתי הבא). השקיפו בעובדי השדות שלנו, בעובדי השדות שלהם, חדדו מבט על בוני המכשול הצה"לי והחזירו אותו אל עמדות החמאס... מותר לשאוג אל האוויר המבושם של חודש ניסן: "איזה פסיכים!"

אני מבקש להיפרד לחופשת חג החירות עם ברכתן של נשות מרכז החוסן שלנו, שניחוחה מקומי ובד בבד שולחת אלינו מסר אוניברסלי:

מה בין חוסן להגדת הפסח

ויתנו עלינו עבודה קשה ונצעק אל ה' אלוהי אבותינו וישמע ה' את קולנו...
**לקראת חג האביב, נזכר יחד אתכם במודל הידוע "גשר מאחד", אותו
אנו דואגים להעביר מדור לדור לשותפינו, רק שהפעם, נכיר כיצד הוא
מתחבר באופן טבעי להגדת הפסח.**

גוף – "מצה זו שאנו אוכלים, על שום מה? על שום שלא הספיק בצקם של אבותינו להחמיץ עד שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים".
שכל – "ואפילו כלנו חכמים כלנו נבונים כלנו זקנים כלנו יודעים את התורה מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים. וכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משבח."

רגש – "הוציאנו מעבדות לחרות מגון לשמחה, ומאבל ליום טוב, ומאפלה לאור גדול, ומשעבוד לגאולה. ונאמר לפניו שירה חדשה: הללויה".
מערכת אמונות – "והיא שעמדה לאבותינו ולנו. שלא אחד בלבד עמד עלינו לכלותנו, אלא שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו, והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם."

חברה – "כנגד ארבעה בנים דברה תורה: אחד חכם, ואחד רשע, ואחד תם, ואחד שאינו יודע לשאול."

דמיון – "בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים".
אנו מאמינות כי בכל אדם טמון הפוטנציאל להתמודדות כפי שבכל אדם טמון הפוטנציאל לחירות אמיתית – מחשבתית, רגשית, משפחתית וקהילתית.

"לפיכך אנחנו חייבים להודות, להלל, לשבח, לפאר, לרומם, להדר, לברך..."
תודה על שותפינו לדרך, על האמונה ועל ההתפתחות והצמיחה יחד, תהילה רביבו, מיה זילברבוש, חופית דקל ואילנית לוי

נפגש בעוד שבועיים, מהצד השני של פסח

שבת שלום וחג אביב נעים ובטוח,

אלון